

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/55754 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 11 juni 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 oktober 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 juni 2007, verzonden op 21 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

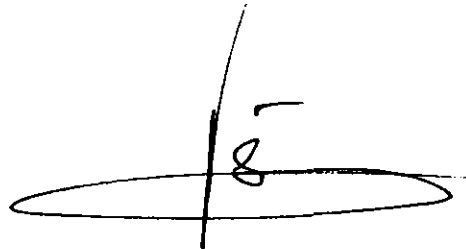
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 augustus 2007

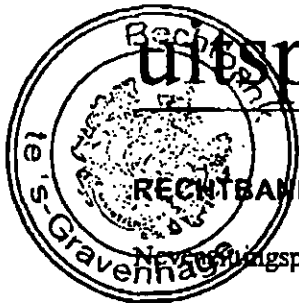
248-561.

Verzonden: 21 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' or 'S' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenvestigingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/55754

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Sierra Leoneanse nationaliteit,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. B.H. Werink, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, (Immigratie- en Naturalisatiedienst), te 's-Gravenhage, verweerder, vertegenwoordigd door mr. P.A.L.A. van Ittersum, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

- 1.1. Op 21 december 2005 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 17 oktober 2006 afwijzend op de aanvraag beslist.
- 1.2. Bij beroepschrift van 14 november 2006 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep op nader aan te voeren gronden ingesteld. Bij brief van 11 december 2006 zijn de gronden van beroep aangevuld.
- 1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden en haar in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 21 mei 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiseres heeft ter ondersteuning van haar aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiseres is geboren in Sierra Leone en zij behoort tot de Limba bevolkingsgroep. Zij heeft zich op twaalfjarige leeftijd bekeerd tot het christendom omdat zij zich niet wilde laten besnijden. Eiseres is op 15 juli 2005 in haar ouderlijke woning door vrouwen van het Bundu-genootschap opgepakt en vervolgens meegenomen naar het Bundubos waar zij de volgende ochtend tegen haar wil is besneden. Eiseres is daarbij tevens gevraagd om Sowi te worden voor het Bundu-genootschap. Na een maand in het bos te hebben verbleven, is zij naar huis teruggekeerd. Haar ouders hebben eiseres thuis verteld dat zij getrouwd was met een man, genaamd . Zij is uit Sierra Leone gevlucht omdat zij tegen haar wil is besneden, zij met een oudere man moest trouwen en met hem zou moeten samenwonen. Ook vreest zij dat zij bij terugkeer gedwongen wordt om Sowi te worden en tegen haar wil besnijdenissen uit te voeren. Eiseres is op 31 oktober 2005 Nederland binnengekomen.

2.2. Verweerder heeft in de bestreden beschikking verwezen naar het voornemen. Verweerder heeft de bestreden beschikking doen steunen op de volgende overwegingen. Eiseres heeft geen documenten heeft overgelegd om haar nationaliteit, identiteit en reisroute te kunnen laten vaststellen. Voorts heeft eiseres onvoldoende meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute nu zij haar reisverhaal niet heeft onderbouwd. De verklaring van eiseres dat zij niet geweten zou hebben dat er geen identiteitsdocumenten zouden bestaan in Sierra Leone acht verweerder onvoldoende. Niet gebleken is dat eiseres pogingen heeft ondernomen om in het bezit te komen van documenten. Gelet hierop is de oprechtheid van haar asielfreelaas op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid daarvan. Verweerder heeft gesteld dat van het asielfreelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat, nu eiseres summiere en bevreemdend wakkende verklaringen heeft afgelegd. Verweerder acht het merkwaardig dat eiseres geen dan wel slechts beperkte details weet te verstrekken over het christendom en de islam. Daarnaast is het vreemd dat eiseres, die stelt als moslima te zijn opgevoed, nagenoeg niets kan vertellen over de islam dan wel niet beschikt over parate kennis over de vijf basisprincipes van de islam. De stelling van eiseres dat zij geen diepgaande kennis heeft van de religies omdat zij daartoe geen studie heeft gevolgd, leidt niet tot een ander oordeel. Eiseres heeft verklaard al sinds jaren naar kerkdiensten en gespreksbijeenkomsten te zijn gegaan. Van eiseres mag worden verwacht meer informatie over de religies te kunnen geven. De verklaring van eiseres dat de vragen over de vijf zuilen in het rapport van nader gehoor verkeerd zijn opgeschreven is niet overtuigend. Verder heeft verweerder gesteld dat niet valt in te zien om welke reden het Bundu-genootschap een Sowi in hun midden zou willen hebben die niet achter de besnijdenissen staat. Met de door eiseres gestelde traditie heeft zij niet aangetoond dat zij vanwege haar weigering om Sowi te worden daadwerkelijk gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging, nu zij zich enkel baseert op niet nader onderbouwde vermoedens. Zo is niet gebleken dat de leden van het Bundu-genootschap na de door eiseres gestelde besnijdenis naar haar op zoek zijn geweest en haar zouden hebben gedwongen 'Sowi-werkzaamheden' uit te gaan voeren. De stelling van eiseres dat het Bundu-genootschap niet op de hoogte was van haar weigering om Sowi te worden acht verweerder evenmin overtuigend. Tevens acht verweerder het vreemd dat eiseres stelt dat zij bij verrassing is meegenomen voor de besnijdenis. De enkele verklaring dat zij dacht dat haar ouders haar niet meer zouden laten besnijden is weinig geloofwaardig te achten. Voorts is het vreemd dat eiseres alleen de

voornaam van haar vriendin kan noemen en dat zij niet op de hoogte is van de reisafstand tussen haar woning en het adres van genoemde vriendin. Verder valt niet in te zien om welke reden een voor eiseres onbekende Ecomog-soldaat haar zonder enige wederdienst heeft geholpen haar woning te verlaten en zelfs haar gehele reis heeft geregeld. De enkele verklaring dat dit uit goedheid was, is daartoe onvoldoende. Ook de wijze waarop eiseres aan de gestelde problemen heeft weten te ontsnappen doet volgens verweerder verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door haar naar voren gebrachte asielrelaas.

2.3. Eiseres stelt zich op het standpunt dat verweerder haar ten onrechte het ontbreken van documenten heeft tegengeworpen. In dit verband heeft zij gesteld dat zij geen reden had om aan documenten te komen. Voorts is eiseres zonder documenten vertrokken omdat zij niet wist welke documenten zij moest vragen en ook niet waar zij dat moest doen. Zij heeft vanuit Nederland niets kunnen ondernemen om documenten te verkrijgen en het is niet mogelijk om telefonisch contact op te nemen met familie of vrienden. Verder is eiseres van mening dat verweerder haar ten onrechte heeft tegengeworpen dat zij onvoldoende informatie over haar reis heeft verstrekt. Voorts kan eiseres zich niet vinden in het standpunt van verweerder dat haar asielrelaas ongeloofwaardig is. Eiseres vindt het onzorgvuldig dat verweerder uit de antwoorden op het geringe aantal vragen dat over het geloof is gesteld heeft afgeleid dat zij daarover onvoldoende kennis heeft. Zij stelt dat een groot deel van de vragen niet over de inhoud van het geloof ging. Wel heeft zij in haar eigen woorden verklaard wat het doopsel inhoudt. Tijdens het gehoor van 27 december 2005 heeft eiseres christelijke feestdagen genoemd. De conclusie van verweerder dat zij niet meer informatie over de 'Here Jezus' kon geven, acht eiseres volstrekt voorbarig. Eiseres meent dat de conclusie van verweerder dat zij onvoldoende over het christendom weet onvoldoende is gemotiveerd. Daarnaast wenst eiseres te benadrukken dat de islam niet haar religie is en dat ze, na de bekering, daar weinig interesse meer voor had. Zij meent dat verweerder op grond van de aan haar gestelde vragen over de islam niet heeft kunnen concluderen dat zij daar onvoldoende van op de hoogte is. Tevens stelt eiseres dat het niets uitmaakt of het Bundugenootschap wel of niet wist dat zij eigenlijk geen Sowi wilde worden. Voorts blijft eiseres bij haar stelling dat zij zich volledig heeft laten verrassen in juli 2005. Dat dit naïef is betekent naar de mening van eiseres nog niet dat het daarmee ongeloofwaardig is. Verder gaat verweerder voorbij aan het stuk van Irinwebspecial dat zij bij de zienswijze van 20 september 2006 heeft gevoegd. Dat stuk maakt volgens eiseres duidelijk hoe machtig de Bundugenootschap is, en hoe veel belang men hecht aan besnijdenis. Zij merkt op dat wie de toorn van dit genootschap over zich af heeft geroepen, zeker wanneer het om besnijdenis gaat, overal vervolgd kan worden. Daarnaast heeft eiseres nooit gevraagd naar de achternaam van haar vriendin. De naam is nooit ter sprake gekomen en derhalve bij eiseres onbekend. Eiseres wenst nog te benadrukken dat het voor haar heel moeilijk is in te schatten hoe groot de afstand is tussen haar huis en dat van haar vriendin. Tot slot benadrukt zij dat ze geluk heeft gehad dat de Ecomog-soldaat en Marcos haar belangeloos hebben willen helpen. Eiseres is van mening dat haar niet kan worden verweten dat zij de beweegredenen van de mannen niet kent.

Beoordeling van het beroep

2.4. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij

uitzetting een reël risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen; of

c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

2.5. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.6. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Sierra Leone zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiseres persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een verblijfsvergunning op die grond moet worden verleend.

2.7. De rechtbank stelt vast dat verweerder in het verweerschrift heeft opgemerkt dat het in de bestreden beschikking ingenomen subsidiaire standpunt niet langer wordt gehandhaafd. Ter zitting heeft de gemachtigde van eiser gesteld dat, gelet op het verweerschrift, alleen de geloofwaardigheid nog in geding is. Derhalve dient, gelet op het verhandelde ter zitting, beoordeeld te worden of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiseres ongeloofwaardig is. Gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de eiseres aan haar asielrelaas naar voren gebrachte feiten en omstandigheden tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

2.8. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiseres ter onderbouwing van haar nationaliteit, identiteit en reisroute geen documenten heeft overgelegd en dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat dit aan haar is toe te rekenen. De stelling van eiseres dat het niet nodig was om nieuwe documenten aan te vragen, kan naar het oordeel van de rechtbank niet slagen. Daartoe overweegt de rechtbank dat uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 25 april 2005 blijkt dat er sedert augustus 2000 in Sierra Leone een nieuw systeem ter verkrijging van een identiteitskaart geldt en dat iedere burger een (nieuwe) identiteitskaart moet aanvragen. Het feit dat in noot 198 van vorengenoemd ambtsbericht staat aangegeven dat het aanvragers met name buiten Freetown vaak aan documenten ontbreekt, doet aan het voorgaande niet af. De rechtbank overweegt daartoe dat het gestelde in genoemde noot nog niet betekent dat eiseres niet naar Freetown had kunnen gaan om aldaar een identiteitskaart aan te vragen. Dit klemt te meer nu eiseres heeft verklaard dat zij wist dat in Freetown documenten verkrijgbaar waren. De stelling van eiseres dat zij geen documenten heeft aangevraagd omdat zij gevaar liep en onverwacht moest vluchten, acht de rechtbank onvoldoende grond voor het oordeel dat verweerder eiseres het ontbreken van documenten in redelijkheid niet heeft mogen tegenwerpen. Zij acht daarbij met name van belang dat eiseres, gelezen de verslagen welke van het nader gehoor zijn gemaakt, reeds aan de dreiging was ontsnapt door van huis weg te vluchten. De verklaring dat eiseres niet wist

dat zij naar het buitenland ging en evenmin wist welke documenten zij nodig had, doet aan het voorgaande niet af. Het ligt op de weg van eiseres om haar identiteit aannemelijk te maken. De stelling van eiseres dat zij vanuit Nederland geen documenten kon aanvragen, is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende aannemelijk gemaakt. Voorts heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank terecht gesteld dat zij geen reisbescheiden ter staving van haar reisrelaas heeft overgelegd en dat verweerder in redelijkheid heeft mogen stellen dat eiseres onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van haar reisroute. Verweerder heeft daarbij mogen betrekken dat zij niet in staat is om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen over haar reisroute te geven. Zo weet eiseres weinig te vertellen over de reis. Zij weet niet wanneer de boot uit de haven is vertrokken en evenmin weet zij iets over de aankomst van de boot in de haven te vertellen. De verklaring van eiseres dat zij weinig over de reis heeft kunnen vertellen omdat zij ziek en angstig was, is naar het oordeel van de rechtbank bij gebreke van een toereikende onderbouwing een ontoereikende verklaring om aan te nemen dat zij niet meer over haar reis heeft kunnen verklaren. De omstandigheid dat de reis van eiseres door derden is geregeld, maakt de zaak niet anders. In navolging van onder andere de uitspraak van de ABRS van 8 oktober 2002, onder kenmerknummer 200204720/1, overweegt de rechtbank dat de omstandigheid dat eiseres afhankelijk was van een reisagent niet kan afdoen aan haar eigen verantwoordelijkheid voor de onderbouwing – waar mogelijk – van haar reisrelaas.

2.9. Nu verweerder eiseres in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 heeft kunnen tegenwerpen, dient er van het asielrelaas van eiseres, gelet op vaste jurisprudentie van de ABRS, een positieve overtuigingskracht uit te gaan. De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft mogen stellen dat het asielrelaas van eiseres een positieve overtuigingskracht ontbreekt en niet geloofwaardig is. Aan het standpunt dat het asielrelaas ongeloofwaardig is, heeft verweerder ten grondslag gelegd dat eiseres summiere, bevreemdend wakkende en vage verklaringen heeft afgelegd. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder daarbij in redelijkheid mogen betrekken dat eiseres geen kennis heeft over de vijf basisprincipes van de islam, terwijl zij wel tot haar twaalfde levensjaar door haar ouders als moslima is opgevoed. De stelling van eiseres dat de vragen over de vijf zuilen van de islam verkeerd in het rapport van het eerste nader gehoor staan gerapporteerd deelt de rechtbank niet. Zij overweegt daartoe dat, zoals verweerder ook terecht heeft geconstateerd, in de correcties en aanvullingen dienaangaande geen wijzigingen naar voren zijn gebracht. Met betrekking tot de stelling van eiseres dat zij zich meent te herinneren dat zij enkele zuilen van de islam heeft genoemd, maar dat deze niet in het nader gehoor zijn opgenomen, overweegt de rechtbank dat dit niet strookt met hetgeen daaromtrent in de zienswijze is aangevoerd. Dat eiseres, naar zij stelt, de zuilen van de islam tijdens het nader gehoor wel zou hebben genoemd dan wel kenbaar zou hebben gemaakt dat zij die niet kent, is naar het oordeel van de rechtbank niet aannemelijk geworden. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat eiseres tijdens het eerste nader gehoor desgevraagd heeft verklaard dat zij de vijf zuilen van de islam niet kent omdat zij niet zoveel heeft geleerd. Bovendien komt de verklaring van eiseres tijdens het tweede nader gehoor dat zij zich niet alles over het christendom kan herinneren niet overeen met het gestelde in de aanvullende zienswijze waarin is aangevoerd dat eiseres zich meent te herinneren dat zij enkele zuilen van de islam heeft genoemd. Op grond van het voorgaande is de rechtbank van oordeel van eiseres geen afdocnde verklaring heeft kunnen geven voor het feit dat zij zo weinig over de islam weet.

2.10. Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat eiseres geen dan wel beperkte kennis heeft over het christendom, terwijl zij in Sierra Leone jarenlang naar kerkdiensten is gegaan en gespreksbijeenkomsten heeft

bijgewoond. Zo heeft eiseres op de vraag van verweerder tijdens het eerste nader gehoor wat zij over het christendom kan vertellen geen concreet antwoord kunnen geven. De rechtbank acht daarbij van belang dat eiseres in de correcties en aanvullingen hier niet op is teruggekomen. Verder strookt het door eiseres gegeven antwoord niet met de verklaring van eiseres dat zij zich vanaf haar twaalfde levensjaar tot het christendom heeft bekeerd en naar de kerk is gegaan. Op grond van het voorgaande mag van eiseres in alle redelijkheid worden verwacht dat zij meer kennis heeft over het christendom, dan alleen het noemen van een aantal christelijke feestdagen. Door over het christendom geen dan wel summiere informatie te verschaffen, is eiseres hierin niet geslaagd. Op grond van het voorgaande kan naar het oordeel van de rechtbank, anders dan eiseres heeft betoogd, niet worden gezegd dat de bestreden beschikking op vorenbedoeld punt onvoldoende is gemotiveerd.

2.11. Verder heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen stellen dat het bevreemdend is dat eiseres heeft gesteld dat zij in juli 2005 bij verrassing is meegenomen voor de besnijdenis. Daarbij heeft verweerder mogen aannemen dat de verklaring van eiseres dat zij dacht dat haar ouders haar niet meer zouden laten besnijden niet geloofwaardig is. De rechtbank acht daartoe met name van belang dat eiseres in het tweede nader gehoor heeft verklaard dat zij in 2003 ruzie met haar moeder heeft gehad over de weigering zich te laten besnijden en dat zij - nadat haar moeder haar in 2004 wilde laten besnijden - zich aan de voorgenomen besnijdenis heeft onttrokken door naar een vriendin te gaan. De stelling van eiseres dat zij zich volledig heeft laten verrassen in juli 2005 kan - nog daargelaten dat deze stelling niet nader is geconcretiseerd - aan het voorgaande niet afdoen. Hetgeen eiseres voor het overige nog naar voren heeft gebracht leidt, bezien in het licht van hetgeen hiervoor is overwogen, niet tot een ander oordeel.

2.12. Voorts heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen concluderen dat het vreemd is dat het Bundu-genootschap een Sowi in hun midden zou willen hebben die niet achter de besnijdenissen staat. Daarbij heeft verweerder in redelijkheid kunnen betrekken dat met de door eiseres gestelde traditie niet aannemelijk is geworden dat zij vanwege haar weigering om Sowi te worden daadwerkelijk gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging. Daar komt bij dat het door eiseres gestelde enkel en alleen berust op niet nader onderbouwde vermoedens. Verder heeft verweerder bij zijn standpunt in aanmerking kunnen nemen dat evenmin geloofwaardig is dat het Bundugenootschap niet op de hoogte was van de weigering van eiseres om Sowi te worden, terwijl eiseres eerder al een keer had geweigerd om te worden besneden en dat het in een hechte groep als het Bundugenootschap in de rede ligt dat een dergelijke omstandigheid bij hen bekend is. De rechtbank acht daarbij nog van belang dat eiseres heeft gesteld dat zij niet zeker weet dat het Bundugenootschap niet op de hoogte was van haar weigering om Sowi te worden. Tevens heeft verweerder in redelijkheid mogen aannemen dat de stelling van eiseres dat haar (half)zus, gelet op haar bloedlijn, nooit een Sowi kon worden verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Daarbij heeft verweerder betekenis mogen hechten aan het feit dat eiseres tijdens de nadere gehoren weliswaar gesproken heeft over een zus, doch nooit over een halfzus. Eiseres heeft daarvoor naar het oordeel van de rechtbank geen afdoende verklaring kunnen geven.

2.13. Daarnaast heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt mogen stellen dat het bevreemdend en ongeloofwaardig is dat eiseres alleen de voornaam van haar vriendin heeft kunnen noemen, terwijl zij al jaren contact met haar onderhield. De verklaring van eiseres dat zij nooit naar de achternaam van haar vriendin heeft gevraagd, is naar het oordeel van de rechtbank in alle redelijkheid onvoldoende te noemen. Voor de stelling van eiseres

dat bij huisdeuren geen naam bordjes staan geldt dat evenzeer. Immers, van eiseres die jaren contact met haar vriendin heeft gehad en verschillende keren bij haar heeft verbleven, mag in alle redelijkheid worden verwacht dat zij op de hoogte is van de achternaam van haar vriendin.

2.14. Evenzeer heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid mogen concluderen dat de wijze waarop eiseres aan de gestelde problemen heeft weten te ontsnappen afbreuk doet aan haar asielrelaas. Daarbij heeft verweerder in aanmerking mogen nemen dat de wijze waarop eiseres hulp heeft gekregen van een haar onbekende Ecomog-soldaat en ene hevreemdend is. De stelling van eiseres dat zij geluk heeft gehad dat de Ecomog-soldaat en haar belangeloos hebben willen helpen, doet aan het voorgaande niet af.

2.15. Gelet op al het vorenstaande, in onderlinge samenhang bezien, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat het asielrelaas van eiseres als ongeloofwaardig moet worden aangemerkt. Derhalve heeft verweerder kunnen afzien van een inhoudelijk oordeel over het asielrelaas van eiseres. Bijgevolg ontvalt de feitelijke grondslag aan de aanvraag van eiseres tot het verlenen van een asielgerelateerde verblijfsvergunning. Zij kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

2.16. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.17. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. S. Stenfort Kroese, rechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiters als griffier op 11 juni 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

21 JUN 2007

VOORAFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Advocatenkantoor Kleerekooper

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
T.a.v. de Vreemdelingenkamer,
Asiel - hoger beroep
Fax: 070 - 3651380

RAAD VAN STATE	
PREZIDENTIEN	
18 JUL 2007	
ZAKEN	200705023
ASIEL	V1
BEZWAARDEN NR.	

Hoger beroep Asiel

Van de bepaaldelijk tot het instellen van dit hoger beroep gevolmachtigde:

mr V. Senczuk, advocaat te Utrecht
Predikherenstraat 24
Postbus 686, 3500 AR Utrecht
telefoon 030 - 23 07 100
fax: 030-2307105
ons kenmerk: 6760197

2864 - A

Ten behoeve van de vreemdeling:

, geboren op _____ van Sierra Leone nationaliteit thans verblijvende in
in deze domicilie kiezende ten kantore van gemachtigde.

Omschrijving beschikking:

Uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen van
11 juni 2007, verzonden op 21 juni 2007, in beroep tegen de afwijzing van het verzoek om verlening
van een verblijfsvergunning asiel (zie bijlage).

*

Betreft de navolgende grieven:

In de uitspraak heeft de rechtbank zich op het standpunt gesteld dat verweerder in redelijkheid
heeft kunnen concluderen dat eiseres geen verblijfsvergunning asiel toekomt. Appellante is van
oordeel dat er door de rechtbank onvoldoende argumenten zijn aangevoerd ter onderbouwing
van dit standpunt en dat de (ogenschijnlijk) aangevoerde argumenten dit standpunt niet kunnen
dragen.

Grief I Geloofwaardigheid

A/ Onder rechtsoverweging 2.9 oordeelt de rechtbank dat verweerder zich terecht op het
standpunt heeft kunnen stellen dat er in redelijkheid geen geloof aan het relaas kan worden
gehecht.

Mr G.G.A.J. Adang
Mr V. Senczuk

Telefoon- en faxnummers
Alg. secretariaat 030 - 2307100
Secr. strafzaken 030 - 2307125
Fax algemeen 030 - 2307105

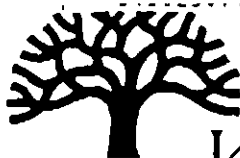
postadres:
Postbus 686
3500 AR Utrecht

bestuursadres:
Predikherenstraat 24
3512 TN Utrecht

Juridisch medewerker:
Mw. Mr G. Ocak

U kunt ons raadplegen voor adviezen en bijstand ter zake strafrecht, vreemdelingenrecht, sociale zekerheid, en familierecht.
Voor overige rechtsgebieden zullen wij U verwijzen naar samenwerkende kantoren.

Al onze handelingen geschieden onder leveringsvoorwaarden (te verkrijgen bij ons secretariaat). Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder de dekking
van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Advocatenkantoor Kleerekooper

"Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder daarbij in redelijkheid mogen betrekken dat eiseres geen kennis heeft over de vijf basisprincipes van de islam, terwijl zij wel door haar ouders tot haar twaalfde als moslima is opgevoed".

Appellante is van mening dat de rechtbank ten onrechte geoordeeld heeft dat verweerder heeft kunnen concluderen dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen.

Immers appellante heeft in de procedure naar voren gebracht dat er door verweerder weinig vragen zijn gesteld over beide geloven, christendom en islam. Wanneer slechts zo weinig wordt gevraagd kan uit het onbeantwoord blijven van één of twee vragen niet automatisch afgeleid worden dat zij te weinig kennis van het betreffende geloof heeft. In de pleitnota heeft de vorige gemachtigde aangevoerd dat: *"De staatssecretaris heeft inmiddels erkend dat er eigenlijk helemaal niet veel vragen over het geloof gesteld zijn, maar meent toch op grond van die paar vragen tot een afgewogen oordeel te kunnen komen."*

Appellante is van mening dat de rechtbank heeft miskent dat het onzorgvuldig is geweest van verweerder om dergelijke zware conclusies te verbinden aan slechts enkele antwoorden op vragen over het geloof. De bestreden beschikking is op dit punt wel degelijk onzorgvuldig en onvoldoende gemotiveerd om haar te kunnen dragen.

Appellante is van mening dat de rechtbank dan ook ten onrechte heeft geoordeeld dat zij geen afdoende verklaring heeft kunnen geven voor het feit dat zij zo weinig over de islam weet.

B/ Onder rechtsoverweging 2.13 overweegt de rechtbank dat: *"(...)van eiseres die jaren contact met haar vriendin heeft gehad en verschillende keren bij haar heeft verbleven, mag in alle redelijkheid worden verwacht dat zij op de hoogte is van de achternaam van haar vriendin."*

Appellante is van mening dat de rechtbank door aldus te oordelen ten onrechte voorbij gaat aan de Afrikaanse werkelijkheid. Immers zoals in de gronden van het beroep is aangevoerd is de naam van de vriendin nooit ter sprake gekomen en daardoor niet bekend bij appellante hetgeen in Sierra Leone heel gebruikelijk is.

Niet valt in te zien waarom deze verklaring geen aanleiding voor een nader oordeel geeft.

Gelet op bovenstaande grief is naar het oordeel van appellante de uitspraak van de rechtbank niet dan wel onvoldoende gemotiveerd.

REDENEN WAAROM appellant uw Afdeling verzoekt de uitspraak van 11 juni 2007, procedurenummer 06/55754, van de rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats te Groningen, te vernietigen en, opnieuw rechtdoende, het beroep van appellante tegen het besluit van verweerder van 17 oktober 2006 gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de proceskosten in beide instanties.

Utrecht, 18 juli 2007

Advocaat gemachtigde